

jeg mener, at det er det, som hr. Kirkegaard skulle hæfte sig mest ved, for det her drejer sig altså om en lettelse på det kommunale område og ikke så meget om skatteloftet som sådan.

Fru Else Winther Andersen var inde på, at der i det oprindelige lovforslag fra skatteministeren, L 92, stod, at bundskatten skulle sænkes fra 8 til 6 pct. Det er jo rigtigt, men efter den aftale, der er indgået med SF og Enhedslisten, bliver den jo sænket fra 8 til 5½ pct. Det er også nævnt.

Der indføres – som nævnt af forskellige ordførere – herefter en ny medfinansiering, som tager udgangspunkt i 1998. Og det er også rigtigt, at det vil medføre, at et meget begrænset antal kommuner – i al fald betydeligt færre kommuner end nu – efter det her sandsynligvis vil komme til at betale til det skrå skatteloft. Man har beregnet, at det i dag er 269 kommuner, som betaler til det, og efter forslaget her skønner man, at det i år 2002 vil være 70-73 kommuner.

Der har jo, som jeg sagde til indledning, været enighed mellem regeringen og de kommunale parter om denne omlægning af den kommunale medfinansiering og det skrå skatteloft, og der har også været enighed om det, som ikke er med her, nemlig at de, der sætter skatten ned fra 1998 til 1999, får en medfinansiering fra staten på 25 pct. Her har jeg da også noteret mig, at der er to partier, som er med i pinsepakken, som ikke synes om dette, men jeg håber som sagt, at dette forslag bliver vedtaget, og at det kan komme til anden og tredje behandling inden sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 271 om aftale mellem den danske regering og Færøernes landsstyre om gældsafvikling tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(FremSAT 19/6 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil gerne indstille, at man fra Folketingets side afviser beslutningsforslaget.

Jeg mener, at vi har lavet en aftale med Færøernes landsstyre, som i et og alt er inden for de rammer, som Folketinget selv vedtog den 27. januar. Det er en aftale, der for det første sikrer den bæredygtighed i gældsafviklingen, som vi blev bedt om at sikre, og som vi også selv allerede for tre år siden havde tilkendegivet at vi var indstillet på at skulle forhandle omkring dette her tidspunkt, og det er en aftale, der gør op mellem den danske stat og Færøerne omkring banksagen, og som sikrer, at vi fortsat går efter en passende kompensation fra Den Danske Bank.

Jeg vil også godt sige, at jeg tror, at det – ikke mindst på Færøerne, men også i Danmark – har været en lettelse, at vi har kunnet gøre op med meget af den bitterhed og meget af den skæve udvikling i vores indbyrdes forhold, som der har været i de senere år, ikke mindst på grund af håndteringen af den færøske krise i 1992-93.

Der kan siges meget, og meget er blevet sagt i denne sal om skyld og ansvar for selve krisen dengang. Der blev også sagt meget under januardebatten om banksagen om, hvad man burde have vidst, og om det ufuldstændige beslutningsgrundlag eller det forkerte beslutningsgrundlag, som både landsstyret og regeringen havde i forbindelse med aktiebyttet. Det vil jeg ikke rippe op i, men bare konstatere, at jeg tror, at det for vores to nationers fortsatte samarbejde er utrolig vigtigt, at denne aftale godkendes af Folketinget, så vi kan komme videre.

Jeg vil også godt om aftalens nærmere indhold sige, at jeg ikke har kunnet genkende de regnestykker, der ligesom er blevet knæsat i